

Hévízszentandrás, 1909. december 25. – Penrith, Ausztrália, 1993. április 19.

Édesapja vendéglős. A középiskola befejezése után gimnáziumi érettségi vizsgát tett, majd Budapesten beiratkozott a Királyi Magyar Pázmány Péter Tudományegyetem Jog és Államtudományi Karára. Jogász végzettsége mellett községi jegyzői oklevelet és általános gyakorlati közigazgatási vizsgabizonyítványt szerzett. Előbb községi jegyző volt, majd Kassán városi tanácsnok, emellett tanár a kassai községi közigazgatási tanfolyamon. A II. világháború befejezése után szülőföldjére visszatérve belépett a Független Kisgazdapártba. Hamarosan a párt keszthelyi járási elnöke, Zala megyei tikára és országos nagyválasztmányi tagja lett. Az 1945 novemberében megtartott nemzetgyűlési választásokon a párt Zala megyei listáján pótképviselő lett. 1947 augusztusában kisgazda pártvezetés egyre inkább baloldali politikája miatt kilépett, egyúttal visszalépett a Független Kisgazdapárt Zala megyei képviselő-jelöltségétől is. Még abban a hónapban a Demokrata Néppárt tagja lett, és az 1947. augusztus 31-én tartott országgyűlési választásokon a Zala megyei választókerületben képviselői mandátumot szerzett. Politikai vélemény különbségek miatt 1948. április 26-án kilépett pártjából, ezután független képviselő. A fokozódó rendőri megfigyelés és közeli letartóztatástól való féelme miatt 1949. január 13-án családjával Ausztriába menekült. Távollétében összeesküvés vádjával a Budapesti Népbíróság tíz év börtönre ítélte. 1950-ben kivándorolt Ausztriába és Sydney mellett telepedett le családjával. Egy elektronikai gyárban kapott állást, hatvanöt éves korában onnan vonult nyugdíjba. Az 1980-as években több visszaemlékezés jellegű írást is kiadott.